

Benim İçin Önemlisin

– Nilüfercan · 05 Ocak 2010

Seni kaybetmekten hep korktum korktum ve galiba oluyor. Korkularım gerçekleşiyor. Seni kaybediyorum belki de kaybettim.

İçimde her an patlamaya hazır bir volkan gibi sevdamdın, Oysa ben senin için bir hiçtim. Benim ruhumda benliğimde yaşayan senken, senin ruhunda yaşayan hep bir başkaları oldu. Sen beni hissedemedin. Tenin tenime, gözlerin gözüme değdiğinde ben yandım, yandım ki ne yandım sense beni buz kütlesi olarak algıladın hissettin. Ben seninle kaldım sen hep gitmeleri tercih ettin. Git, gitsende farketmeyecek bu çılgın deli ruhumda hep var olacaksın. Sevdim, seviyorum ve seveceğim. Sen beni bırakıp gitsende ben hep beni bıraktığın yerde olacağım.

İçim öyle acılarla dolu ki şu an gözyaşlarım kurudu acıdan. Yüreğim kan ağlıyor. Yokluğunla yaşamayı bir türlü öğrenemedim. Kara sevdaya dönüşmüş yeni yeni farkediyorum. Ben senin için önemliyim ya! İşte bu cümle beni günlerdir yakıp kavuruyor.

Beni istemediğini hissettiğim gün üzülme, sen beni sevmesende ben seni deliler gibi senden çok uzaklarda seni severek öleceğim.

Senin yanındayken bile sana hasret koskoca on sene. Değil oni sene istersen yine senin yanında sana hasret bir ömür tüketirim. Ben seni tanıdıktan sonra yalnızlığa mahkum olmuşum. Bu yalnızlığımla seni severek geçecek geri kalan yaşantım.

Yanında olmak, göğsünde uyuyabilmek, saçlarını okşayabilmek, kollarımı boynuna dolayıp yanağına bir buse kondurabilmek. Bunlar benim için sadece hayalden ibaret kaldı şu mahzun gönlümde. Sana olan düşkünlüğümü anlatmak için bildiğim kelimeler hiçbir zaman yeterli olmadı.

Nerde, ne zaman, kiminle olursan ol yine de sen hep içimde yaşayacaksın. Sen hep başkalarının yanında olacaksın bütün cömertliğiyle onlara sunacaksın kendini bana değil. Çünkü seni ben hiç hak etmedim ki. Sen benden vazgeçsende ben vazgeçmeyeceğim senden. Affet.

"Sen benim için önemlisin," öylesine yaraladı ki! Ben bu cümleyi bütün güzelliklerin üstünde tuttum. Hiç bu kadar üzüleceğimi düşünmemiştim.

Bir gün gidersen eğer yaşananları yak, yak ki geriye kalan küllerini üstüme serp serp te üşüyüp de terkedilmişliği hissetmeyeyim.